

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/57/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200515
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200515.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: DataCompany, s.r.o. so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Trenčianska cesta č. 1496, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o. so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Jesenského č. 69, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, referát cestnej dopravy a pozemných komunikácií so sídlom v Trenčíne, Hviezdoslavova č. 3, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 31. mája 2013 č. AA/2013/00936-005, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. apríla 2014 č. k. 13S/97/2013-45, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 23. apríla 2014 č. k. 13S/97/2013-45 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 23. apríla 2014 č. k. 13S/97/2013-45 zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 31. mája 2013 č. AA/2013/00936-005 z dôvodu, že ustanovenie § 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku dovoľuje všeobecným súdom, aby v správnom súdnictve podľa druhej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmali len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov. Podľa názoru krajského súdu v prejednávanej veci uvedená podmienka splnená nie je (žalobca nevyčerpal riadny opravný prostriedok).

V odôvodnení krajský súd poukazujúc na § 24 ods. 2 Správneho poriadku uviedol, že žalobca si nevyzdvihol zásielku do troch dní od jej uloženia, posledný deň tejto lehoty bol 8. marec 2013, ktorý deň pripadol na piatok a uvedený deň nebol dňom pracovného pokoja. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania (§ 54 ods. 2 Správneho poriadku) tak začala žalobcovi plynúť dňom 9. marca 2013 (§ 27 ods. 2 Správneho poriadku), posledný deň tejto lehoty 23. marec 2013 však pripadol na sobotu, preto sa za posledný deň lehoty na podanie odvolania považuje v zmysle § 27 ods. 2 veta posledná Správneho poriadku najbližší budúci pracovný deň, ktorým bol 25. marec 2013. Odvolanie žalobca (podľa dátumu vyhotovenia v ľavom dolnom rohu na odvolaní) vyhotovil dňa 2. apríla 2013 a doručil ho (zrejme osobne, keď administratívny spis neobsahuje obálku od zásielky) správnemu orgánu I. stupňa dňa 3.

apríla 2013, po uplynutí lehoty stanovenej v § 54 ods. 2 Správneho poriadku, teda oneskorene.

Krajský súd skonštatoval, že hoci žalovaný ako správny orgán II. stupňa o odvolaní žalobcu meritorne rozhodol, táto skutočnosť nemá za následok zhojenie tejto procesnej vady, naopak súdne konanie je zaťažené v zmysle § 104 ods. 1 veta prvá OSP vadou, ktorú nemožno odstrániť, a pre ktorú je potrebné toto konanie zastaviť.

O trovách konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP a contr. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal, lebo žalobca nemal vo veci úspech a žalovanému právo na náhradu trov konania neprináleží.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, z nedostatočného zistenia skutkového stavu a došlo ním k odňatiu možnosti konať pred súdom. Nesprávne právne posúdenie krajským súdom žalobca videl v tom, že žalobca je právnická osoba, a teda správny orgán konajúci o odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu na prvom stupni, správne aplikoval pri posudzovaní včasnosti podania odvolania § 25 ods. 2 Správneho poriadku, ktorý upravuje doručovanie právnickým osobám. Súd prvého stupňa pochybil, keď na posúdenie včasnosti podania odvolania aplikoval § 24 ods. 2 Správneho poriadku. Žalobca poukázal, že jeho odvolanie proti prvostupňovému správne orgánu bolo podané včas, lebo dňa 5. marca 2013 mala byť podľa zistení súdu prvého stupňa zásielka uložená na pošte, dňa 22. marca 2013 bola v odbernej lehote prevzatá žalobcom a odvolanie žalobca podal 3. apríla 2013, teda v lehote 15 dní od doručenia. Tým, že odvolanie voči rozhodnutiu správneho orgánu I. stupňa bolo podané včas, čo potvrdil aj orgán II. stupňa, ktorý o podanom odvolaní meritorne rozhodol, došlo k splneniu zákonom vyžadovaných predpokladov pre súdne preskúmanie v zmysle § 247 ods. 2 OSP.

Nedostatočné zistenie skutkového stavu krajským súdom spočíva podľa žalobcu v tom, že krajský súd ustálil, že s neúspešným pokusom o doručenie dňa 4. marca 2013 mal doručovateľ uskutočniť výzvu o opakované doručenie. Uvedená skutočnosť však nebola žiadnym spôsobom preukázaná a súd sa s tým, či doručovateľ adresáta vhodným spôsobom upovedomil, nezaoberal. Podľa jeho názoru zo záznamu doručovateľa na poštovej doručenke, že dňa 5. marca 2013 by mal vykonať opakované doručenie ešte nevyplýva, že o tomto bol adresát zásielky doručovateľom skutočne aj upovedomený a mohol sa o tom, že mu má byť 5. marca 2013 doručená zásielka, vôbec dozvedieť. Namietal, že nebol žiadnym spôsobom zo strany doručovateľa upovedomený o tom, že písomnosť mu bude z dôvodu jeho nezastihnutia doručovať opätovne, v schránke nenašiel žiadne upovedomenie o neúspešnom a opakovanom doručovaní, ani o uložení písomnosti na pošte.

Podľa názoru žalobcu, nie je tiež v kompetencii správneho súdu posudzovať včasnosť podania opravného prostriedku, pokiaľ odvolací správny orgán vyhodnotil podané odvolanie ako včas podané a o tomto rozhodol.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti uznesenia krajského súdu, ktorým krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 31. mája 2013 číslo AA/2013/00936-005, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie bývalého Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Trenčíne, odboru

pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie s pôsobnosťou v obvode Trenčín, ktorým tento prvostupňový správny orgán rozhodol o zamietnutí žiadosti žalobcu o povolenie na zriadenie pracoviska kontroly originality motorových vozidiel.

Krajský súd konanie zastavil z dôvodu, že nebola splnená podmienka konania podľa § 247 ods. 2 OSP, lebo žalobca sa včas proti prvostupňovému správne rozhodnutiu neodvolal.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky preto vyvstalo posúdiť, či bola alebo nebola splnená podmienka konania podľa § 247 ods. 2 OSP.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 25 ods. 1 Správneho poriadku písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

Podľa § 25 ods. 2 Správneho poriadku ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správne orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správne orgánu za doručенú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu sa o tom nedozvie.

Zo spisov vyplýva, že žalobca podal žalobu proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného, ktorým rozhodol vo veci samej, a teda bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a zamietnuté odvolanie žalobcu.

Žalovaný ako odvolací správny orgán bol oprávnený si sám posúdiť včasnosť podania odvolania proti prvostupňovému správne orgánu a správny súd nemôže do tejto jeho kompetencie zasiahnuť, pokiaľ nebola uplatnená žiadna námietka v žalobe vo vzťahu k tomuto posúdeniu. Pre odvolací správny orgán totiž vyplývala podľa § 60 Správneho poriadku povinnosť preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Krajský súd by tak v prípade prijatia opačného záveru, ako mal odvolací správny orgán v tejto otázke, odňal účastníkovi správneho konania právo preskúmania jeho podania podľa § 60 Správneho poriadku.

Krajský súd nemohol tiež prehliadnuť skutočnosť, že žalovaný svojim rozhodnutím meritorne rozhodol o odvolaní žalobcu, lebo v prípade zastavenia konania o preskúmanie meritórneho rozhodnutia žalovaného z dôvodov nedostatku podmienok konania podľa § 247 ods. 2 OSP by také rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu zostalo v platnosti, avšak bez možnosti jeho súdneho preskúmania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel preto k záveru, že žaloba bola podaná proti rozhodnutiu

vydaného v správnom konaní, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú nadobudlo právoplatnosť, pričom za rozhodnutie vydané v správnom konaní treba považovať rozhodnutie prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu, ktoré tvoria jeden celok.

Pre úplnosť treba uviesť, že krajský súd nesprávne právne posúdil aj včasnosť podania odvolania žalobcu proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Na žalobcu ako právnickú osobu sa totiž vzťahuje špeciálna právna úprava doručovania podľa § 25 Správneho poriadku, ktorá má prednosť pred všeobecnou úpravou ustanovenou v § 24 Správneho poriadku v prípadoch, v ktorých sa doručovanie písomností týka právnických osôb. Z doručenky založenej v administratívnom spise vyplýva, že žalobca si predmetné prvostupňové rozhodnutie na pošte prevzal 22. marca 2013, a preto 15-dňová lehota na podanie odvolania mu začala plynúť 23. marca 2013 a uplynula by 8. apríla 2013 (nakol'ko pätnásť deň by pripadol na sobotu 6. apríla 2013). Odvolanie žalobca podal 3. apríla 2013, a teda včas.

Námietka žalobcu vo vzťahu k zisteniu skutkového stavu krajským súdom nebola dôvodná, lebo krajský súd vychádzal z údajov uvedených na doručenke (založenej v administratívnom spise), ktoré sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Údaje na doručenke neboli žiadnymi konkrétnymi dôkazmi vyvrátené a preto krajský súd nepochybil, ak vychádzal z toho, že sú správne.

Vychádzajúc zo skutkových zistení a ich právneho posúdenia senát odvolacieho súdu v danej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danom prípade nesprávne právne vec posúdil vo vzťahu k splneniu podmienok konania podľa § 247 ods. 2 OSP a svojim postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu uvedeného vyššie, preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postupu mu predchádzajúceho a vo veci samej rozhodnúť, súčasne prvostupňový súd rozhodne o náhrade trov konania, vrátane náhrady trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 3 OSP.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.